

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/80/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714209140
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3714209140.3

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: F. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom u otca, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, dieťa rodičov: matky E. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. R. Y. XXX/XX-X, J. L., právne zastúpená JUDr. Annou Kubovičovou, advokátkou so sídlom Tatranská 300/8, Považská Bystrica, a otca E. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX, J. L., o zverenie maloletej do osobnej starostlivosti otca a určenie výživného, na odvolanie matky maloletej proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 3P/68/2014-16 zo dňa 14. októbra 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

V záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvého stupňa zveril maloletú F. do osobnej starostlivosti otca, ktorý ju bude zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach. Matke maloletej uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej výživným vo výške 120,- Eur mesačne, ktoré bude poukazovať k rukám otca vždy do 15. dňa v mesiaci vopred od 01.08.2014. Zároveň rozhodol, že zameškané výživné maloletú od 01.08.2014 do 30.10.2014 vo výške 240,- Eur je matka povinná splácať otcovi v mesačných splátkach po 60,- Eur mesačne, pričom prvá splátka je splatná súčasne s prvým bežným výživným nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Tým došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 5P/67/2012-48 v časti o zverení maloletej F. matke a rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 6P/101/2013-58 zo dňa 27.02.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoP/37/2014-68 zo dňa 17.07.2014 v časti o určení výživného na maloletú F.. O trovách konania bolo rozhodnuté tak, že žiaden z účastníkov konania nemá na ich náhradu právo. Súd prvého stupňa po právnej stránke odôvodnil rozhodnutie ust. § 36 ods. 1, § 24 ods. 3, 4, § 25 ods. 1, 2, § 26, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len zákon o rodine). Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že maloletá F., ktorá bola rozsudkom súdu prvého stupňa zverená do osobnej starostlivosti matke, vyjadrila svoj názor, že chce bývať u otca, s čím vyjadrila matka svoj súhlas. Prihliadajúc na názor maloletej ako i na vyjadrenie kolízneho opatrovníka potom vyhovel návrhu otca a zveril dieťa do jeho osobnej starostlivosti, nakoľko mal za to, že je to v záujme maloletého dieťaťa, keďže toto má u otca pocit istoty, domova a bezpečia. Pri určovaní výšky výživného vzal do úvahy osobné, majetkové i zárobkové pomery matky ako i odôvodnené potreby mal. F., pričom na výdaje matky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť, neprihliadal. Jedná sa o výdavky v súvislosti s fajčením vo výške cca 29,- Eur mesačne, s platením internetu a TV vo výške 30,- Eur, ktoré matka platí na byte v Považskej Bystrici, a s platením mobilného telefónu vo výške 30,- Eur mesačne, ktoré sa mu zdali vysoké a uviedol, že nie je nevyhnutné vynaložiť ich v takej výške (výdavky na internet v byte, v ktorom matka netrávi všetok svoj voľný čas, keďže počas dní, keď nie je v službe, býva u svojho priateľa, a výdavky na mobilný telefón), resp. vôbec (cigarety).

Matka síce poukázala na to, že dieťa nenavštevuje tanečný krúžok, na druhej strane otec dieťaťu v súvislosti s jej zdravotným stavom musí zakupovať vitamíny a iné výživové doplnky. Okrem toho dieťaťu bolo potrebné zakúpiť komplet celé oblečenie. Preto dospel k záveru, že matkin príjem, ktorý v priemere predstavuje 689,24 Eur mesačne, s prihliadnutím na jej vyživovaciu povinnosť k mal. V. vo výške 120,- Eur mesačne a na vyššie uvedené neúmerne vysoké, resp. zbytočné výdavky na cigarety, internet a mobil, postačuje na to, aby platila na maloletú výživné v súdom stanovnej výške 120,- Eur mesačne, keďže aj sama navrhla platiť 80,- Eur mesačne. Výživné určil od 01.08.2014, keďže od tohto dátumu F. bola jednoznačne u otca. V súvislosti so spätným určením výživného vzniklo matke zameškané výživné vo výške 240,- Eur za obdobie od 01.08.2014 do 30.10.2014, keďže výživné sa platí vopred, t.j. 3 x 120,- eur - 120,- eur, teda zaplatené výživné zo strany matky v mesiaci 9/2014, ktoré povolil splácať matke po 60,- Eur mesačne s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Styk matky s F. neupravil, keďže rodičia toto nežiadali. V závere skonštatoval, že týmto rozsudkom došlo k zmene rozsudkov uvedených vo výrokovej časti tohto rozhodnutia v časti o zverení mal. F. a o určením výživného. O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p..

Proti rozsudku súdu prvého stupňa, jeho výrokovej časti, ktorou bolo rozhodnuté o povinnosti matky prispievať na výživu maloletej vo výške 120,- Eur mesačne a splácať zameškané výživné v sume 240,- Eur v splátkach vo výške 60,- Eur mesačne, podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletej. Podanie riadneho opravného prostriedku odôvodnila ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., t.j. z dôvodu, že napadnutá časť rozhodnutia vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázala na to, že pri svojom príjme 689,24 Eur platí 195,- Eur mesačne na byt, 30,- Eur mesačne na internet a TV, 154,- Eur mesačne na splátky hypotéky a nábytku. K jej ďalším nákladom patrí výživné na maloletého V. vo výške 120,- Eur mesačne, čím jej zostáva na živobytie 190,- Eur, pričom v tejto súvislosti je výživné na maloletú F. vo výške 80,- Eur podľa jej názoru dostatočné, nakoľko jej takto zostane na živobytie mesačne len 110,- Eur. Uviedla, že by veľmi rada prispievala dcére na výživu vyššou čiastkou, avšak ak by jej mala mesačne poukazovať 120,- Eur, tak by jej ostalo len 70,- Eur. Mala za to, že súd prvého stupňa z právneho hľadiska nesprávne vyhodnotil náklady na internet, TV a mobilný telefón ako zbytočné, keďže v dnešnej dobe sú tieto náklady brané ako nevyhnutné, nakoľko bežný človek potrebuje internetové pripojenie mnohokrát aj v rámci svojej pracovnej činnosti. Rovnaký názor vyjadrila aj na náklady súvisiace s používaním mobilného telefónu. Poukázala na to, že platby sú súčasťou jedného balíčka, ktorý sa vyznačuje viazanosťou na určité obdobie, pričom tento si zobrala aj kvôli dcére. Uviedla, že výživné na maloletú vo výške 80,- Eur mesačne by bez problémov malo stačiť s ohľadom na odôvodnené potreby maloletej, nakoľko otec má príjem vo výške 1.116,36 Eur mesačne a pri celkovom zhrnutí jeho nákladov na živobytie mu ostáva väčšia suma peňazí. Otec sa prezentuje ako jediný živiteľ trojčlennej rodiny, keďže jeho partnerka poberá iba invalidný dôchodok vo výške 240,- Eur mesačne, nezmienal sa však, že jeho partnerka poberá aj výživné na syna a rovnako poberá aj finančné splátky z vyporiadania BSM. Celkovú situáciu v domácnosti otca tak považovala aj bez poberania výživného na maloletú F. z finančného hľadiska za podstatne priaznivejšiu ako v jej prípade, pričom uviedla, že bývalý manžel sa ju snaží takto zničiť, nehovoriac o tom, že ju sústavne uráža, osočuje a očierňuje aj na pracovisku. Vzhľadom na uvedené navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti tak, že matka je povinná prispievať na výživu maloletej F. výživným vo výške 80,- Eur mesačne.

K odvolaniu matky maloletej sa vyjadril kolízny opatrovník maloletej, ktorý sa pridržiaval svojho stanoviska predneseného na pojednávaní pred súdom prvého stupňa dňa 14.10.2014 a v plnom rozsahu sa stotožnil s napadnutým rozhodnutím. Na základe uvedeného odporučil, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil v celom rozsahu a zároveň vyjadril súhlas s konaním vo veci bez nariadenia pojednávania.

K odvolaniu matky maloletej sa písomne vyjadril aj otec maloletej, ktorý uviedol, že matka maloletej zabudla uviesť do svojich nákladov súvisiacich s jej mesačnými výdavkami aj platenie bytu v Trenčíne, kde v súčasnosti od leta 2014 býva so svojím priateľom, pohonné hmoty na cestovanie do zamestnania z Trenčína do Považskej Bystrice, cigarety, gélové nechty, kaderníka, dovolenku pri mori 2014 bez detí, tetovania na tele z posledného obdobia a platenie právneho zástupcu JUDr. Anny Kubovičovej za právne služby od roku 2011. Upozornil, že tieto náklady sa dostávajú do mínusu. Zdôraznil, že žiadal na výživné maloletej dcéry F. čiastku 150,- Eur a nenadsadil žiadané výdaje, pričom matka nemá o svoje dve deti

záujem. Uviedol, že v lete 2013 vyhodila syna V. a od tejto doby ho nezobrala ku sebe ani na jediný víkend, nemala a nemá s ním tak žiadne výdaje. Dcéru F. si nezobrala ani jediný krát od leta 2014, neprispela na nákup školských pomôcok, oblečenia a ďalších výdavkov spojených s jej prípravou do školy. Poukázal na to, že v súčasnosti žije s E. Y., ktorá je zhodou okolností bývalou manželkou priateľa matky maloletej, v spoločnej domácnosti a tvoria rodinu, do ktorej patrí okrem neho priateľka E., syn V., dcéra F. a nevlastný syn K. M.. Priateľka E. poberá invalidný dôchodok vo výške 240,- Eur mesačne a výživné na syna K. vo výške 150,- Eur mesačne, pričom celkovo príjem rodiny predstavuje sumu 1.400 - 1.450 Eur, čo je 290,- Eur na osobu. Z tejto čiastky rovnako platí svoje lieky na hypertenziu v sume 10-15 Eur mesačne, lieky pre priateľku E. v sume 50-70 Eur mesačne a vitamíny pre F. v sume 30,- Eur mesačne. Okrem uvedeného platí pre rodinu nájom, vodu, elektrinu, telefón, internet, splátky troch pôžičiek celkom v sume 230,- Eur mesačne, pričom F. od 01.11.2014 začala navštevovať tanečný klub EVITA. Poukázal na to, že matka maloletej má podnikateľa K. M., ktorý má stavebnú firmu v Bratislave s oficiálnym príjmom vo výške 400,- Eur mesačne, neoficiálnym príjmom vo výške 2.000 - 3.000 Eur mesačne a zábavky a výlety sama pre seba, bez detí, nakoľko tie ju zrejme zaťažujú a mária jej radovánky zo života. Uviedol, že je ochotný prísť na návrh, aby súd zveril obe deti do výchovy matky za podmienky, že tá si ich svojou láskou získa a bude sa ku nim správať a vychovávať ich ako skutočná matka. Toho sa však matka bráni, nakoľko je vyťažovaná a na deti skutočne nemá čas. Ďalej poukázal na to, že pri vysporiadaní BSM si matka vybrala komplet zariadený a plne funkčný dvojizbový byt so zariadením, nábytkom a iným príslušenstvom bez ďalších investícií, zatiaľ čo jemu ostala chata s pozemkom a so starým zariadením. Aj napriek uvedenému matka tesne po rozvode a vysporiadaní BSM vymenila nábytok za nový, čo považoval z jej strany za zbytočné plytvanie finančnými prostriedkami. V rámci BSM sa pritom vysporiadaval spoločný úver, z ktorého vyplácal svoju exmanželku, teda nie je pravdou, že ona bola tá, ktorá ho musela vyplatiť, ako uvádza v odvolaní. Tvrdenia, že ju chcel zničiť a že ju osočuje, sa podľa jeho názoru nezakladajú na pravde a práve matku maloletej označil za osobu, ktorá sa všemožne snaží o jeho likvidáciu a prepustenie z Policajného zboru, na čo v minulosti využila aj spoluprácu iných osôb s trestnou minulosťou, ktorí na neho podali sériu trestných oznámení. Na základe uvedeného vyslovil záver, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa rešpektuje.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa výživného a zameškaného výživného na maloletú v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné potvrdiť podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je v napadnutých výrokoch vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého netreba nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

Odvolaním matky maloletej bol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa iba vo výrokoch o povinnosti platiť výživné a splácať zameškané výživné na maloletú, preto odvolací súd preskúmaval iba túto odvolaním napadnutú časť rozhodnutia a rozsudok súdu prvého stupňa vo zvyšnej časti, t.j. v časti zverenia maloletej do osobnej starostlivosti otca a v časti rozhodnutia o náhrade trov konania, ostal právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

Z obsahu spisu súdu prvého stupňa vyplýva, že maloletá F. bola pôvodne po rozvode manželstva a zmene striedavej starostlivosti zverená do osobnej starostlivosti matky rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 5P/67/2012-48 zo dňa 13.02.2013, právoplatným dňa 22.02.2013, pričom otcovi maloletej, ktorému bol po rozvode zverený do osobnej starostlivosti maloletý V., bola uložená povinnosť prispievať na jej výživu sumou 100,- Eur mesačne. Neskôr došlo k zvýšeniu výživného otca na maloletú rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 6P/101/2013-58 zo dňa 27.02.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoP/37/2014-68 zo dňa 17.07.2014 na sumu 120,- eur mesačne. Napriek skutočnosti, že maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti matky, koncom júla 2014 začala tráviť čoraz viac času v domácnosti otca a následne u neho zostala bývať. Na túto skutočnosť bolo potrebné v spojení s právoplatným rozhodnutím o zverení maloletej do osobnej starostlivosti otca, čím došlo k zosúladieniu právneho stavu s faktickým, keďže maloletá býva od 01.08.2014 preukázateľne u svojho otca, reagovať aj určením vyživovacej povinnosti matke ako povinnému rodičovi, ktorý už osobnú starostlivosť o maloletú F. nezabezpečuje.

Súd prvého stupňa postupoval pri rozhodovaní o návrhu otca maloletej na určenie vyživovacej povinnosti matky v súlade ust. § 62 ods. 1 až 5 a v súlade s ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého pri určení výživného súd prihliadne na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. V prejednávanej veci správne vychádzal z predpokladu, že nárok maloletej na výživné zo strany matky je daný, nakoľko maloletá vlastným príjmom nedisponuje, nie je schopná sama sa živiť. Táto skutočnosť v konaní spochybnená nebola, keď podstatu odvolacích dôvodov matky maloletej predstavuje jej nesúhlas s rozsahom vyživovacej povinnosti, ktorú jej v napadnutom rozsudku určil súd prvého stupňa.

V záujme stanovenia primeraného rozsahu vyživovacej povinnosti súd prvého stupňa vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania a oboznámením sa s relevantnými listinnými dôkazmi so zameraním sa na preskúmanie odôvodnených potrieb maloletej F. ako oprávnenej, a schopností, možností a majetkových pomerov na strane jej matky ako povinnej. Takto zistil, že maloletá je žiačkou šiesteho ročníka základnej školy, atletickej triedy a navštevuje viaceré nespoplatnené krúžky, ako aj krúžok tanečný, do ktorého momentálne nechodí, nakoľko čaká na odporúčenie svojho lekára. Okrem štandardných výdavkov súvisiacich so starostlivosťou o dievčatá v jej veku je v prípade maloletej F. potrebné vziať do úvahy aj zvýšené náklady súvisiace s jej riešením jej zdravotných problémov. Z dôvodu pretrvávajúcej bolesti brucha užíva vitamíny, na ktoré je mesačne potrebné vynaložiť sumu okolo 30,- Eur, okrem toho jej bolo odporúčané používať ortopedické vložky do obuvi. Aj z uvedeného dôvodu navrhol kolízny opatrovník, aby bol rozsah vyživovacej povinnosti matky voči maloletej F. stanovený na sumu 120,- Eur mesačne. Z hľadiska schopností, možností a majetkových pomerov matky maloletej ako povinnej súd prvého stupňa zistil, že žije striedavo u svojho priateľa v Trenčíne a počas výkonu služobnej činnosti vo svojom byte v Považskej Bystrici, má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému synovi V., ktorý bol zverený do osobnej starostlivosti otca, v sume 120,- Eur mesačne. Matka maloletej je v služobnom pomere príslušníka Policajného zboru SR, jej mesačný príjem predstavuje 689,24 Eur v čistom a medzi jej výdavky okrem nákladov súvisiacich s bývaním vo výške 195,- Eur mesačne patria aj mesačné platby za internet a TV vo výške 30,- Eur, za mobilný telefón vo výške 30,- Eur, splátky hypotekárneho úveru vo výške 89,- Eur mesačne, splátky za zakúpený nábytok vo výške 65,- Eur mesačne, ako aj náklady súvisiace s fajčením.

Po preskúmaní veci dospel odvolací súd k záveru, že rozsah vyživovacej povinnosti matky maloletej, stanovený súdom prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí na sumu 120,- Eur mesačne, možno považovať za primeraný s ohľadom na aktuálne odôvodnené potreby maloletej F., k nárastu ktorých viedla okrem dospievania aj nevyhnutnosť venovania zvýšenej pozornosti a výdavkov starostlivosti o jej zdravie, ako aj s prihliadnutím na schopnosti, možnosti a majetkové pomery matky maloletej. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom matky maloletej, že je vzhľadom k svojim aktuálnym pomerom schopná prispievať jej mesačne na výživu len sumou vo výške 80,- Eur, nakoľko má za to, že príjem matky by pri zohľadnení prioritného postavenia vyživovacej povinnosti rodiča voči dieťaťu v štruktúre jej výdavkov mal postačovať na platenie výživného na maloletú v sume 120,- Eur mesačne v zmysle zásady, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodiča, a to bez toho, aby to na strane matky viedlo ku vzniku existenčných problémov.

Pri posudzovaní schopností, možností a majetkových pomerov na strane matky maloletej ako povinnej súd prvého stupňa správne vychádzal z hľadiska potenciality, keď postupoval majúc na zreteli, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, pričom výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť, sa nezohľadňujú. Odvolací súd pripúšťa, že výdavky súvisiace s úhradou mesačných poplatkov za telefón, internet a televíziu nemožno považovať z tohto hľadiska za rozhodujúce, zdôrazňuje však, že v žiadnom prípade nemožno prihliadať na zadĺženie povinného rodiča z dôvodov, ktoré nie sú nevyhnutné, resp. súvisia so zaobstaraním predmetov nadštandardnej hodnoty. V zmysle uvedenej zásady nemožno na strane výdavkov matky maloletej popri cigaretách zohľadniť ani splácanie úveru, ktorý si vzala na zakúpenie nového nábytku, vo výške 65,- Eur mesačne, nakoľko odvolací súd nemá za to, že by išlo z pohľadu rozhodovania o rozsahu vyživovacej povinnosti rodiča voči dieťaťu o výdavok, ktorý bolo nevyhnutné vynaložiť. S prihliadnutím na uvedené treba dospieť k záveru, že matka maloletej je vychádzajúc zo svojich schopností, možností a majetkových pomerov schopná platiť výživné na maloletú Kláru v sume 120,- Eur mesačne, ktoré zodpovedá jej odôvodneným potrebám, pričom pri preskúmaní správnosti stanovenia rozsahu vyživovacej povinnosti odvolací súd

vzal do úvahy aj skutočnosť, že v konaní nebolo preukázané, že by sa matka od presťahovania sa maloletej k otcovi o maloletú osobne starala aspoň v obmedzenej miere alebo že by prispela na jej mimoriadne výdavky nad rámec bežného výživného, čím sa plnenie riadnej vyživovacej povinnosti stáva jediným spôsobom jej podieľania sa na vytváraní optimálnych podmienok pre výchovu a rozvoj maloletej.

Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa o stanovení rozsahu vyživovacej povinnosti matky na maloletú na sumu 120,- Eur mesačne rozhodol správne. Od správnosti uvedeného výroku pritom závisel výsledok preskúmania druhého z napadnutých výrokov rozsudku, ktorým bola matka maloletej zaviazaná splácať zameškané výživné na maloletú za obdobie od 01.08.2014 do 30.10.2014 vo výške 240,- Eur v mesačných splátkach po 60,- Eur. Odvolací súd pri preskúmaní tejto napadnutej časti rozsudku rovnako nezistil žiadne pochybenia v postupe a rozhodovaní súdu prvého stupňa, ktorý výšku zameškaného výživného s prihliadnutím na obdobie, za ktoré maloletej prislúcha z dôvodu faktického zabezpečovania osobnej starostlivosti jej otcom, ako aj skutočnosť, že matka maloletej zaplatila k rukám otca v mesiaci september 2014 výživné na maloletú v sume 120,- Eur, správne určil na sumu 240,- Eur a zároveň berúc do úvahy zárobkové a majetkové pomery matky maloletej ako povinného rodiča odôvodnene rozhodol o splácaní zameškaného výživného v splátkach. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., keď vo výroku konštatoval, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže pred súdom prvého stupňa išlo o konanie, ktoré mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.